

Inledning

Vi har lyckan att ha fått tre underbara barn. Lika underbara som varje nytt barn är. Varje födelse var unik, med många detaljer att berätta och minnas. Det var dramatik och smärta och stora känslor. Så kommer det lilla nya livet ut. Du hör det första skriket. Navelsträngen klipps. Det kommer hem. Och med ens så förändras tillvaron radikalt.

Då menar jag inte bara det självklara att det första barnet förvandlar dig från en individ till en del av en familj. Vilket förhoppningsvis innebär att du har skaffat dig det bästa livslånga engagemang som finns. Jag menar inte bara allt det där praktiska med blöjbyten och om barnet får i sig tillräckligt med mat och att du kanske inte får sova så mycket.

Det jag kanske minns mest är i stället den stämning som infann sig hemma hos oss. En tystnad. Ett obeskrivligt lugn. En svag, ljus, himmelsk grundfärg som la sig som ett skimmer ovanpå alla vardagliga saker därhemma. Som gjorde att allt plötsligt kändes nytt. Vi satt länge, länge och bara tittade på det där rosiga lilla ansiktet. Jag kände fem små bulliga fingrar som kramade om mitt finger. Och vi fick tusen frågor och undringar.

I denna stämning skrev jag sånger. Det blev några stycken. Vi har samlat dem här tillsammans med olika texter och tankar, som kanske kan hjälpa dig att förstå lite mer av det oförståeliga som ett nytt liv innebär.

Jan-Erik Sääf

Varför skaffar vi barn? "Skaffar", det låter som något man går och köper. Nej, det är inget bra ord. Varför får vi barn? "Får"? Det låter som en gåva. Från vem? De kommer till världen, kanske är det bättre ord för det som händer. Men varför?

Den rent fysiska mekanismen är inte ett dugg enkel, men ändå tydlig. Orsakerna däremot är oändligt många. Barn kommer till världen för att vi vill. Vi är drivna av en biologisk drift. Eller eldade av en ursprunglig längtan.

Vi kanske vill manifesteras kärleken till vår partner. Manifestera oss själva. Många längtar så det gör ont. En del gör det för att det alltid varit så och för att det förväntas. Andra är livrädda. Hittar på olika anledningar till att det inte riktigt är tid just nu.

Några barn kommer punktligt som ett välplanerat projekt, andra dyker upp som en total överraskning.

För mig var det både komplext och oerhört läskigt men när jag någon gång tänkte efter så var det väldigt enkelt.

Jag skulle aldrig kunna tänka mig ett liv utan barn.

Hej lilla människa!

♩=144

Text & musik: Jan-Erik Säf

♩=144

A D/A E⁷/A D/A A D/A E⁷/A D/A

A D A E⁷ A D A/C² E⁷

Hej lil-la män-ni-ska, den da-gen som du kom, tror jag att var få-gel sjöng en est-ra vack-er sång.
Hej lil-la män-ni-ska, ditt all-ra för-sta skrik kling-ar långt mer bätt-re än all vär-l-dens mu-sik.

A D A E⁷ Bm C²m D E C²/C²

Hej lil-la män-ni-ska, den för-sta gång du log, då flyd-de vart grönt moln och sor-ger-na de dog.
Hej lil-la män-ni-ska, ditt o-ut-grund-liga blick, den stop-par allt tv-i-vel och al-la klock-ors tick.

F²m D F²m D Dm 1. A D/A E⁷/A

Hej lil-la män-ni-ska! Hej lil-la män-ni-ska, vad jag är glad!

D/A A D/A E⁷/A D/A 2. A D/A A E⁷ E⁷m

glad!

F²m C²m F²m F²m/c F²m/d² F²m/C² B⁷

Vem kun-de a-na fast al-la sagt just så, att den-na da-gen är stö-re-re än nåt du kan kom-ma

E B⁷/d² E C²/c² F²m D F²m D

på! Hej lil-la män-ni-ska! Hej lil-la män-ni-ska,

Dm A D/A B⁷/A D/A rit.

vad jag är glad!